

krav om opfyldelse af særlige tekniske specifikationer. En række sager vedrører fødevarer, og endelig er der spørgsmål om besværlige bureaukratiske procedurer og diskriminerende afgifter på konkurrerende produkter.

For at løse sagerne mere smidigt har jeg stillet forslag om, at hvert land skal udpege et kontaktpunkt til at behandle sager om handelshindringer. Formålet er at få et netværk af embedsmænd, der uformelt og smidigt kan drøfte sagerne bilateralt og dermed få formindsket sagsbehandlingstiden. Kommissionen har tilsluttet sig forslaget. Udvalget har allerede fået kontaktpunkter i Norge, Sverige, Finland, Irland og England.

Udvalget har gennem flere år oparbejdet en uformel procedure for behandling af konkrete sager på vegne af danske virksomheder. En del af disse løses mellem landene. Hvis dette ikke kan ske bilateralt, forelægges de Kommissionen. Assistanzen er effektiv, men det må erkendes, at der kan gå op til 1 år eller mere, før end en sag kan forventes afsluttet via Kommissionen. Dette er imidlertid ikke ualmindeligt, når et juridisk problem skal løses i et internationalt forum, og hvis et land fastholder sin opfattelse af et juridisk problem.

Kan sagen ikke løses, må den indbringes for EF-Domstolen, hvilket kan tage lang tid. Det skal bemærkes, at meget få sager ender for EF-Domstolen.

Jeg er bekendt med, at nogle danske virksomheder er tilbageholdende med at rejse en sag af frygt for yderligere problemer i importlandet, ligesom mange virksomheder foretrækker at acceptere ulovlige krav, som et importland stiller i stedet for at rejse en sag, selv om dette medfører ekstra omkostninger. Dette betyder dog ikke, at de afholder sig fra at eksportere til det pågældende land og dermed risikerer at tabe markedsandele.

Ulovlige tekniske handelshindringer bør naturligvis fjernes, og jeg kan kun opfordre danske virksomheder til at henvende sig til udvalget, hvis man støder på sådanne. Jeg ved, at Erhvervsfremme Styrelsen og udvalget gør en stor indsats for at informere om udvalget og dets assistance til at nedbryde ulovlige tekniske handelshindringer.

Spm. nr. S 1331

Til indenrigsministeren (6/2 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF);

»Hvad vil Indenrigsministeriets nødplan for modtagelse af østflygtninge som indeholdt i den såkaldte 2. Baltikum-redegørelse komme til at koste?«

Svar (16/2 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

For så vidt angår spørgsmålet om omkostningerne forbundet med udarbejdelsen af den i redegørelsen nævnte samlede beredskabsplan, har Udlændingestyrelsen oplyst, at der ikke vil være særlige udgifter forbundet med udarbejdelse af en beredskabsplan. Der er alene tale om at tilrettelægge og klarlægge alle de involverede myndigheders og organisationers opgaver i tilfælde af et helt ekstraordinært pres af asylansøgere fra Østeuropa.

Spm. nr. S 1197

Til undervisningsministeren (26/1 96) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Er det korrekt, at censor Ib Østlund i forbindelse med revisoreksamen i august 1995 i fagene skatteret 2 og erhvervsjura har tilbagekaldt de givne karakterer over for Undervisningsministeriet og Erhvervsministeriet med den begrundelse, at hans indberetning om åbenlys svindel omkring eksamen ikke er blevet realitetsbehandlet i Undervisningsministeriet?«

Svar (1/2 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

I breve af 13. november 1995 har Ib Østlund søgt at tilbagekalde de afgivne karakterer for 41 indberettede elever over for Undervisningsministeriet og underrettet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen under Erhvervsministeriet.

For så vidt angår Ib Østlunds begrundelse for ønsket om at tilbagekalde karaktererne, kan jeg oplyse, at han i sit brev af 13. november 1995 til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bl.a. skrev: